

PARROQUIES@ARENYS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

22 ABRIL 2020 - DIMECRES II DE PASQUA / A - NÚM. 31

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Ac 5, 17-26

Aquells homes de la presó,
els trobareu al temple
predicant al poble

· Salm responsorial
Sl 33

R. Quan els pobres invoquen
el Senyor, ell els escolta

· Vers abans de l'evangeli
Jn 3, 16

Déu estima tant al món,
que ha donat el seu Fill únic;
tots els qui creuen en ell
tenen vida eterna

· Evangeli
Jn 3, 16-21

Déu envià el seu Fill per salvar
el món gràcies a ell

SANTORAL

Sant Adalbert, bisbe i màrtir
Sants Caius i Soter,
papes màrtirs

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Augusto Algueró Algueró
Rosa Dasca Cariteu
Augusto Algueró Dasca

- Agraïment:

Als hotelers per oferir i cedir
els seus establiments acollint
gent gran de residències

UNES PARAULES

Avui, vigília de Sant Jordi, m'han vingut al cap les imatges de tants joves que es prepararien per aquesta diada, ja sigui per fer unes boniques parades on vendrien llibres i roses esperant fer una mica de calaix per algun projecte que tenien al cap, o ja sigui esperant i desitjant regalar, potser, la primera rosa i el primer llibre a la persona que els hi havia robat el cor. Joves preciosos que tenim a les nostres parròquies i que molts d'ells han sabut estar a l'alçada en aquests dies de confinament, estudiant més que mai, vetllant pels avis i les persones grans del seu entorn, compartint més amb els pares i amb els germans... i m'ha semblat bonic fer aquesta senzilla reflexió sobre els nostres joves a partir d'alguns comentaris que he llegit dels delegats de joves dels nostres bisbats que diuen: «Els joves són l'ara de Déu. Són ells els qui enriqueixen l'Església i li aporten una frescor i una novetat que són més necessàries que mai. Hem de canviar la mirada que en tenim, perquè cada jove hauria de ser considerat terra sagrada, o sigui, el lloc on Déu podrà realitzar els projectes més bonics. Només dependrà de les llavors que nosaltres, els adults, hi sembrarem. Ens cal avui, més que mai, que els joves sentin que la comunitat cristiana, la seva comunitat, els considera com a peces claus. Els joves necessiten que no els jutgem, sinó que els diguem que són els estimats de Déu. Per això, no hem de tenir por si pensen tant diferent de com ho hem fet nosaltres. Allò important és que ells són el nostre futur, són els vostres fills i els vostres nets. Les arrugues de l'Església no ens han de fer perdre l'esperança que avui, finalment, serà el moment d'una renovació històrica, d'una nova Pentecosta! N'estic convençut. Potser perquè crec tant en Déu, crec també tant en els nostres joves, perquè ells són, en definitiva, els preferits de Déu, els qui portaran l'evangeli a les generacions que vindran.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 3, 16-21)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell no seran condemnats. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum no desemmascari les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat sí que busquen la plena llum, i que tothom vegi que fan, ja que ho fan segons Déu.

COMENTARI

Com m'agrada l'evangeli de Jesús. Quina gran notícia. Avui ens torna a recordar quina era la raó per la qual ell va venir al món, o sigui, la raó per la qual el va enviar el seu Pare. I és molt senzilla: «No he vingut a condemnar, sinó a salvar. No he vingut a portar foscor, sinó llum». Quan escolto alguna persona que sempre està a punt per criticar, per jutjar, per condemnar a l'altre, em fa molt de mal el cor i sento tristesa perquè no ha descobert el tresor amagat en les persones que l'envolten, però quan aquesta persona em diu que és cristiana, aleshores encara ho trobo pitjor, perquè sento que aquell cor que hauria d'estar ple de llum, s'ha convertit en un lloc fosc i trist, pitjor que el primer, perquè el no cristià pot dir-nos que no ha conegut el que va dir Jesús però, i el cristià, quina excusa té? Germans, com a seguidors que som de Jesús, mireu si les nostres paraules i actes són llum, salvació i esperança per la gent que ens envolten. Avui ho necessitem més que mai.